

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 893/2568

นางสาว ข.โจทก์ นาย ก.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.รชฎาการ มาตรา 118

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้หนังสือสัญญากู้เงินไม่ได้ปิดอากรแสตมป์จะใช้เป็นพยานหลักฐานในคดีแพ่งไม่ได้ ตาม ป.รชฎาการ มาตรา 118 แต่เอกสารหมาย จ.2 แผ่นที่ 2 เป็นตารางจ่ายเงินกู้ระบุยอดเงินกู้ 730,000 บาท ชำระเงินต้นงวดละ 29,200 บาท พร้อมดอกเบี้ย รวม 25 งวด โดยระบุยอดเงินต้นและดอกเบี้ยแต่ละงวดระบุวันเดือนปีไว้ ด้านล่างเอกสารระบุว่า ข้าพเจ้า ก. ยินดีจ่ายเงิน 29,200 บาท ตามข้อตกลงทุกประการ และลงชื่อผู้กู้ (ก.) อันเป็นเอกสารที่มีข้อความแสดงให้เห็นว่าจำเลยมีหนี้เงินกู้ที่ต้องชำระถือเป็นหลักฐานแห่งการกู้ยืมแล้ว เมื่อเอกสารดังกล่าวไม่มีลายมือชื่อโจทก์ จึงไม่ใช่ตราสารที่ต้องปิดอากรแสตมป์จึงรับฟังเอกสารหมาย จ.2 แผ่นที่ 2 ได้ ประกอบกับในนัดแรก จำเลยแถลงประสงค์จะเจรจาชำระหนี้แก่โจทก์ นัดต่อมาจำเลยแถลงไม่ขอต่อสู้คดี ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่า จำเลยกู้ยืมเงินและค้างชำระหนี้ตามฟ้องโจทก์ ศาลยอมพิพากษาให้จำเลยชำระเงินตามฟ้องแก่โจทก์ได้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยชำระเงิน 740,950 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 6 ต่อปี ของต้นเงิน 730,000 บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ วันนัดขึ้นสองสถาน ทนายโจทก์ปรากฏตัวผ่านระบบประชุมทางจอภาพ ส่วนจำเลยมาศาล จำเลยแถลงต่อศาลชั้นต้นว่า จำเลยประสงค์จะเจรจาชำระหนี้แก่โจทก์ หากตกลงกันได้จะทำสัญญาประนีประนอมยอมความต่อไป ขอเลื่อนคดี ศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาตให้เลื่อนคดีไปนัดทำยอมหรือสืบพยานโจทก์ ครั้นถึงวันนัดดังกล่าว จำเลยแถลงไม่ขอต่อสู้คดี ศาลชั้นต้นจึงสืบพยานโจทก์ไปฝ่ายเดียว โจทก์นำสืบด้วยการอ้างส่งหนังสือสัญญากู้เงินซึ่งไม่ได้ปิดอากรแสตมป์ เป็นพยานหลักฐาน ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ โจทก์ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์มีว่า โจทก์เรียกร้องให้จำเลยชำระหนี้ตามฟ้องแก่โจทก์ได้หรือไม่ เห็นว่า แม้หนังสือสัญญากู้เงินซึ่งไม่ได้ปิดอากรแสตมป์ จะใช้เป็นพยานหลักฐานในคดีแพ่งไม่ได้ ตามประมวลรชฎาการ มาตรา 118 ดังที่ศาลล่างทั้งสองวินิจฉัยก็ตาม แต่เอกสารหมาย จ.2 แผ่นที่ 2 ซึ่งเป็นตารางจ่ายเงินกู้ ระบุยอดเงินกู้ 730,000 บาท และงวดชำระเงินต้นงวดละ 29,200 บาท พร้อมดอกเบี้ย รวม 25 งวด โดยระบุยอดรวมเงินต้นทั้ง 25 งวด เป็นยอดรวม 730,000 บาท พร้อมยอดรวมดอกเบี้ย ซึ่งแต่ละงวดระบุวันเดือนปีไว้ และด้านล่างของเอกสารระบุว่า ข้าพเจ้านายเกื้อกุล ยินดีจ่ายเงิน 29,200 บาท ตามข้อตกลงทุกประการ บรรทัดสุดท้ายระบุว่า ลงชื่อผู้กู้ (นายเกื้อกุล) และมีลายมือชื่อ อันเป็นเอกสารที่มีข้อความแสดงให้เห็นว่าจำเลยมีหนี้สินเงินกู้ที่ฟังต้องชำระ ถือได้ว่าเป็นหลักฐานแห่งการกู้ยืมแล้ว เมื่อเอกสารดังกล่าวไม่มีลายมือชื่อของโจทก์ จึงไม่ใช่ตราสารที่ต้องปิดอากรแสตมป์ ศาลยอมรับฟังเอกสารหมาย จ.2 แผ่นที่ 2 ได้ ประกอบกับ คดีนี้วันนัดแรกจำเลยแถลงต่อศาลชั้นต้นว่า

จำเลยประสงค์จะเจรจาชำระหนี้แก่โจทก์ หากตกลงกันได้จะทำสัญญาประนีประนอมยอมความต่อไป และวันนัดต่อมาจำเลยแถลงว่าไม่ขอต่อสู้คดี ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้แล้วว่า จำเลยกู้ยืมเงินและค้างชำระหนี้ตามฟ้องแก่โจทก์ ดังนั้น ศาลย่อมพิพากษาให้จำเลยชำระเงินตามฟ้องแก่โจทก์ได้ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายืนให้ยกฟ้องตามศาลชั้นต้นนั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น พิพากษากลับว่า ให้จำเลยชำระเงิน 730,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 6 ต่อปี นับแต่วันที่ 30 ตุลาคม 2564 จนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ แต่ดอกเบี้ยคำนวณถึงวันฟ้อง (วันที่ 31 มีนาคม 2565) ต้องไม่เกิน 10,950 บาท ตามที่โจทก์ขอ กับให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมในศาลชั้นต้นแทนโจทก์ โดยกำหนด ค่าทนายความ 7,000 บาท ส่วนค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นอุทธรณ์ และชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

สัญญา ภูริภักดี · สุจินต์ เชี่ยวชาญศิลป์ · รุ่งศักดิ์ วงศ์กระสันต์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/893/2568>